Laboratorium 5 MARM Systemy operacyjne czasu rzeczywistego. ISIXRTOS

Lucjan Bryndza Politechnika Warszawska

12 grudnia 2019

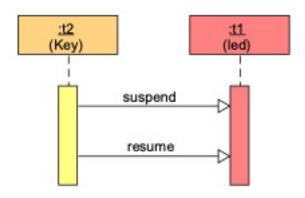
elem laboratorium jest zapoznanie się systemami czasu rzeczywistego stosowanymi w systemach wbudowanych na przykładzie systemu ISIXR-TOS oraz mikrokontrolerów STM32. Uczestnik laboratorium zapozna się działaniem systemów operacyjnych z mikrokontrolerami jednoukładowymi, oraz tym w jaki sposób mogą uprościć pisanie oprogramowania wbudowanego. Uczestnik zdobędzie wiedzę związaną z tworzeniem zadań, mechanizmami synchronizacji międzyprocesowej, oraz komunikacji między funkcjami obsługi przerwań, a zadaniami.

1. Zadania do wykonania na ćwiczeniach

Wszystkie ćwiczenia związane laboratorium realizować będziemy z wykorzystaniem płytki ewaluacyjnej **STM32F411E-DISCOVERY**.Po wykonaniu ćwiczenia należy opracować sprawozdanie, którego sposób przygotowania opisano w rozdziale 3.

1.1. Tworzenie wybudzanie oraz usypianie wątków

Utwórz dwa wątki: Wątek $\mathbf{t1}$, którego zadaniem będzie błyskanie z częstotliwością 2Hz diodą LD3, oraz wątek $\mathbf{t2}$, który po każdym wciśnięciu przycisku USER, będzie naprzemiennie usypiał oraz wybudzał watek $\mathbf{t1}$

Do tego celu przy tworzeniu wątku za pomocą funkcji isix::thread_create_and_run przekaż flagę isix_task_flag_suspended, co spowoduje, że nowo utworzony utworzony wątek będzie od razu uśpiony. Sprawdź działanie i poprawność programu.

1.2. Komunikacja z wykorzystaniem wspólnej pamięci oraz semaforów

Najprostszym sposobem na przekazywanie wiadomości pomiędzy dwoma procesami jest wykorzystanie pamięci dzielonej, do której dostęp mają wątki komunikujące się ze sobą. W przypadku systemów z pamięcią wirtualną pamięć dzielona musi być utworzona za pomocą specjalnego wywołania systemowego, natomiast w przypadku systemów przeznaczonych dla układów pozbawionych MMU, cała dostępna pamięć jest wspólna i widoczna zarówno dla procesów jak i jądra. Przekazywanie danych za pomocą pamięci współdzielonej wymaga dodatkowego mechanizmu informującego, o tym że dane są gotowe do odczytania. W przypadku braku takiego mechanizmu wątek oczekujący na dane musiał by cyklicznie sprawdzać czy nowe dane nie nadeszły, co w systemie wielowątkowym było by dużym marnotrawstwem mocy obliczeniowej jednostki centralnej. Najprostszym sposobem na synchronizację danych jest wykorzystanie do tego celu semaforów

binarnych. Wątek oczekujący na dane, czeka na semaforze, natomiast wątek który przekazuje dane po wypełnieniu pamięci dzielonej danymi podnosi semafor. Wątek oczekujący w wyniku podniesienia semafora zostaje wybudzony i może w tym czasie odczytać z pamięci dzielonej dane przekazane z drugiego wątku.

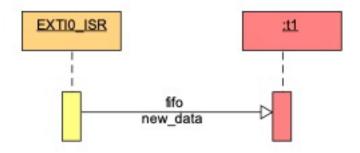

Napisz program tworzący dwa wątki, gdzie pierwszy wątek **t2** będzie odczytywał stan klawisza **USER** i w wyniku wciśnięcia będzie zmieniał stan zmiennej typu **bool** na przeciwny. Natomiast drugi wątek **t1** będzie odczytywał stan zmiennej i na tej podstawie włączał lub wyłączał diodę LED **LD3**.

1.3. Komunikacja z wykorzystaniem kolejek FIFO

System ISIX zapewnia wygodniejszy sposób na przekazywanie danych pomiędzy wątkami lub wątkami, a przerwaniami niż przedstawiony w poprzednim podpunkcie. Do przekazywania danych możemy wykorzystać dedykowany mechanizm w postaci kolejek FIFO. Kolejkę fifo możemy stworzyć korzystając z klasy isix::fifo<T>, gdzie w konstruktorze należy podać maksymalną ilość elementów jaką kolejka może przechowywać, natomiast jako parametr wzorca T, należy podać typ elementów z jakich będzie się składać kolejka. Kolejka zapewnia automatyczne uśpienie procesu odczytującego, gdy nie ma w niej żadnych danych, oraz uśpienie procesu zapisującego, gdy kolejka jest pełna i nie ma miejsca na nowe dane.

Napisz program, który po każdym wciśnięciu klawisza **USER** (*PA0*), generował będzie przerwanie. Procedura obsługi przerwania powinna wpisywać do kolejki FIFO aktualny stan klawisza. Utwórz wątek **t1**, który będzie odczytywał dane z kolejki FIFO i wizualizował stan wciśnięcia klawisza.

W programie należy zainicjalizować kontroler przerwań tak, tak aby każde wciśnięcie przycisku zgłaszało przerwanie od kontrolera EXTI $linia\ \theta\ (\mathbf{PA0})$.

Aby program działał poprawnie należy używać metod i funkcji z przyrostkiem **__isr**, które są przeznaczone do wywoływania z procedur obsługi przerwań.

1.4. Zaawansowana komunikacja z wykorzystaniem mechanizmu zdarzeń bitowych (events)

W zrealizowanych programach zaprezentowano proste przykłady, gdzie jeden wątek przesyłał dane, natomiast drugi oczekiwał na nie. W danym momencie wątek mógł czekać tylko na jednym elemencie synchronizacyjnym. W wielu przypadkach istnieje konieczność równoczesnego oczekiwania na kilka zdarzeń jednocześnie, lub na wystąpienie odpowiedniej kombinacji zdarzeń pochodzących od kilku wątków. W takim przypadku z pomocą przychodzą nam zdarzenia bitowe isix::events. Zdarzenia zawierają 31 bitową maskę bitową, gdzie każdy wątek może czekać na ustawienie wszystkich wymaganych bitów, lub jeden z wybranych. Umożliwia to realizację wielu skomplikowanych przypadków synchronizacyjnych, które w systemach zgodnych ze standardem POSIX realizowane są zazwyczaj z wykorzystaniem wywołań systemowych poll oraz epoll. Typowym przykładem zastosowaniem tego mechanizmu jest oczekiwanie w jednym wątku na dane z kilku kanałów komunikacyjnych np. gdy wątek musi oczekiwać na nadejście danych np. z portu szeregowego i klawiatury. Wystąpienie dowolnego z wybranych warunków powinno powodować wybudzenie oczekującego wątku.

Napisz program który:

- Utworzy obiekt zdarzeń bitowych
- Utworzy 5 oddzielnych wątków odpowiedzialnych za sprawdzanie stanu linii **PC0** ... **PC4**, umownie nazwanych dalej klawiszami **K0**...**K3**. Każda linia osobny watek
- Utworzy 4 oddzielne wątki odpowiedzialne za sterowanie diodami LED LD3...LD6
- Każde wciśnięcie klawiszy ${f K0\text{-}K2}$ spowoduje odpowiednio naprzemienne właczanie i wyłaczanie diod ${f LD3\text{-}LD5}$
- Do zmiany stanu diody ${f LD6}$, wymagane będzie wciśnięcie w dowolnej kolejności klawiszy ${f K3}$ oraz ${f K4}$

Zadanie można zrealizować za pomocą odpowiedniej ilości semaforów, jednak dużo wygodniejsze w tym przypadku będzie skorzystanie z jednego obiektu zdarzeń bitowych **isix::events**.

Działanie programu reprezentuje poniższa tabela:

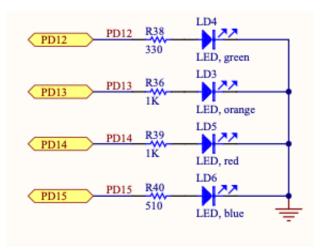
Wątek/klawisz	Ustawia bit	Wątek/Dioda	Czeka na bity
K0 (PC0)	0	LD3 (PD13)	0
K1 (PC1)	1	LD4 (PD12)	1
K2 (PC2)	2	LD5 (PD14)	2
K3 (PC3)	3	LD6 (PD15)	3 oraz 4

Ponieważ w zestawie ewaluacyjnym jest tylko jeden przycisk, do realizacji ćwiczenia możemy wykorzystać zestawy przewodów i zwierać odpowiednie linie do masy (GND). Należy pamiętać aby ustawić rezystory podciągające w górę przy konfiguracji portów wejściowych.

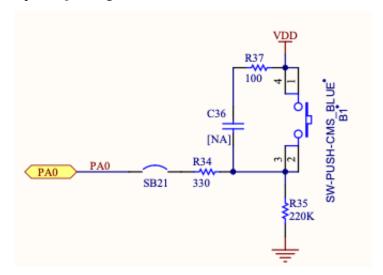
2. Materialy pomocnicze

2.1. Diody LED w zestawie STM32F411E-DISCO

Zestaw ewaluacyjny posiada 4 diody LED podłączone do portu **PD** do pinów 12...15.

Jeśli chodzi o przyciski wejściowe do dyspozycji mamy tylko jeden przycisk o nazwie **USER** dołączony do portu **PA0**.

2.2. Konfiguracja pobranie oraz uruchomienie projektu

Aby pobrać repozytorium możemy się posłużyć komendą, którą należy uruchomić w wierszu polecenia *GIT Bash*:

W kolejnym kroku należy zmienić katalog na isixsamples oraz pobrać konfigurację dla środowiska VSCode:

Pobrany plik należy rozpakować bezpośrednio do katalogu isixsamples.

```
unzip vscodecfg.zip
```

Konfiguracja projektu dla zestawu STM32F411 discovery odbywa się za pomocą polecenia:

```
python waf configure --debug --board=stm32f411e_disco
```

Kompilacje projektu możemy wykonać za pomocą polecenia:

```
python waf
```

Natomiast zaprogramowanie zestawu odbywa się za pomocą polecenia:

```
python waf program
```

Projekt możemy również konfigurować oraz uruchamiać bezpośrednio z Visual Studio Code. Najpierw należy w pliku .vscode/task.json zmienić argumenty dla polecenia waf configure. Następnie za pomocą polecenia CTRL+P otwieramy wiersz polecenia i wpisujemy task waf configure w kolejny kroku należy zbudować projekt za pomocą polecenia task waf, a w kolejnym kroku zaprogramować poleceniem task waf program.

Debugowanie programu następuje po wciśnięciu klawisza ${\bf F5}$ wcześniej jednak należy w pliku .vscode/launch.json ustawić odpowiednio ścieżkę do uruchamianego programu.

Opis skrótów klawiaturowych dla środowiska **VSCode** możemy znaleźć tutaj: [4].

2.3. Podstawowe API systemu ISIX do ćwiczenia

Podstawową funkcją diagnostyczną służącą do wypisywania danych na domyślny port diagnostyczny (terminal) jest funkcja:

Funkcja przyjmuje identyczny zestaw argumentów jak standardowa funkcja **printf** pozbawiona jest jedynie formatowania i wyświetlania liczb zmiennoprzecinkowych.

Tworzenie wątków możliwe jest dzięki zastosowaniu funkcji:

```
/** \brief Create thread and run

* \param[in] size Stack size

* \param[in] priority Thread priority

* \param[in] flags Thread flags

* \param[in] fn Function executed in separate thread

* \param[in] args Arguments passed to the function

*/

template <typename FN, typename ... ARGS>

thread thread_create_and_run( const size_t size,

→ const osprio_t priority, unsigned flags, FN&&

→ fn, ARGS&&... args ) noexcept
```

Jako argumenty funkcja przyjmuje odpowiednio: rozmiar stosu, priorytet wątku, flagi startowe, funkcje o dowolnej sygnaturze, oraz argumenty przekazane do funkcji.

Parametry flags umożliwiają sterowanie zachowaniem nowo utworzonego wątku, przy czym najważniejsza jest flaga **isix_task_flag_suspended** która tworzy zadanie uśpione.

Funkcja zwraca uchwyt, obiekt klasy **isix::thread_base** która umożliwia kontrolowanie utworzonego wątku. Najważniejsze metody przedstawiono poniżej:

```
//! Get raw task handler
ostask t tid() const noexcept;
//! Kill the selected thread
void kill() noexcept;
//! Change priority
int change_prio( osprio_t new_prio ) noexcept;
//! Get isix task priority
int get prio() const noexcept;
//! Get task inherited priority
int get inherited prio() const noexcept;
//! Return thread free stack space
ssize t free stack space() const noexcept;
//! Suspend the task
int suspend() noexcept;
//! Resume the task
int resume() const noexcept;
//! Get task scheduler state
int get state() const noexcept;
```

```
//! Wait for the task
int wait_for() const noexcept;
```

Za realizację semafora w systemie ISIX odpowiada klasa **isix::semaphore**. Aby utworzyć semafor należy podać jego wartość początkową oraz wartość maksymalną jaką może osiągnąć, dzięki czemu możemy utworzyć semafor binarny lub semafor zliczający.

```
//Semafor binarny
isix::semaphore bin_semaphore {0, 1}
//Semafor zliczajacy
isix::semaphore couting_semaphore { 0 };
```

Gdy mamy utworzony semafor możemy, go kontrolować za pomocą następujących metod:

```
/** Check the fifo object is in valid state
* @return true if object is in valid state otherwise

→ return false

*/
bool is valid() const noexcept;
/** Wait for the semaphore for selected time
* Oparam[in] timeout Max waiting time
*/
int wait(ostick t timeout) noexcept;
/** Get the semaphore from the ISR context
* @return ISIX EOK if the operation is completed
  → successfully otherwise return an error code
int trywait() const noexcept;
/** Signaling the semaphore
* @return ISIX EOK if the operation is completed
  \hookrightarrow successfully otherwise return an error code
*/
int signal() noexcept;
/** Signal the semaphore from the ISR context
* @return ISIX EOK if the operation is completed
  → successfully otherwise return an error code
*/
int signal isr() noexcept;
/** Reset value of the semaphore (From interrupt
  \hookrightarrow context)
* Oparam[in] val Value of the semaphore
* @return ISIX EOK if the operation is completed
  → successfully otherwise return an error code
```

Należy pamiętać, że jedynymi dozwolonymi metodami jakich możemy użyć z funkcji obsługi przerwania to metoda **trywait** oraz metody **signal_isr** oraz **reset isr**.

Kolejki fifo umożliwiają przekazywanie danych pomiędzy zadaniami, oraz pomiędzy zadaniami i przerwaniami. W systemie ISIX kolejkę fifo możemy utworzyć za pomocą klasy **isix::fifo**. Jest to klasa wzorcowa aby np utworzyć kolejkę mogącą przechować 20 elementów typu *int* należy użyć następującego kodu:

```
isix::fifo<int> int_queue { 20 };
```

Po utworzeniu kolejki fifo jej stan możemy kontrolować za pomocą następujących metod:

```
/** Check if the fifo object is in valid state
* @return true if object is ok else return false
*/
bool is valid() const;
 /* Push data in the queue
      * @param[in] c Reference to the object
      * @param[in] timeout Wait time when queue is not empty
      * @return ISIX EOK if success else return an error
 int push(const T &c,ostick_t timeout=0);
 /* Push data in the queue from the ISR
  * @param[in] c Reference to the object
  * @param[in] timeout Wait time when queue is not empty
  * @return ISIX EOK if success else return an error
  */
 int push isr(const T &c);
/** Get available elements in the fifo
  * Oreturn available elements in the fifo
 auto size() const;
    /** Pop the element from the queue
 * Oparam[in] c Reference to the buffer
```

```
* @param[in] timeout Max waiting time
* @return ISIX_EOK if success else return an error
*/
int pop(T &c, ostick_t timeout=0);
/** Pop the element from the queue. Called from the ISR
* @param[in] c Reference to the buffer
* @param[in] timeout Max waiting time
* @return ISIX_EOK if success else return an error
*/
int pop_isr(T &c);
```

Należy pamiętać, że w procedurach obsługi przerwań możemy używać jedynie metod z sufiksem isr.

Jeśli chcemy synchronizować wiele wątków jednocześnie możemy do tego celu wykorzystać mechanizm zdarzeń bitowych, za który odpowiada klasa **isix::event**. Utworzenie obiektu klasy event realizujemy za pomocą następującego kodu:

```
isix::event my_event_bits;
```

Po utworzeniu obiektu możemy go kontrolować za pomocą zestawu nastepujących metod:

```
/** Check if the object is in valid state
 * @return true if object is properly initialized
bool is valid() const;
/** Wait for event
* Oparam[in] bits to set Bits to set in event
 * @param[in] bits to wait Bits to wait for
 * @param[in] timeout Isix timeout
 * @return Changed bitset or error code
 */
osbitset_ret_t sync( osbitset_t bits_to_set,
  → osbitset t bits to wait, ostick t timeout =
  → ISIX TIME INFINITE );
/** Wait for event bit set
* Oparam[in] bits to wait Bits to wait for
* @param[in] clear on exit Clear bits on exit
* @param[in] wait for all Wait for all bits
* @param[in] timeout Timeout to wait for sync
* Oreturn Bits which are set
osbitset ret t wait( osbitset t bits to wait, bool
  \hookrightarrow clear on exit,
```

```
bool wait for all, ostick t timeout =
         → ISIX TIME INFINITE );
/** Clear the selected bits from the event
* * @param[in] bits_to_clear
* Oreturn Changed bits
*/
osbitset ret t clear( osbitset t bits to clear );
osbitset t clear isr( osbitset t bits to clear );
/** Isix set bits
* Oparam[in] bits to clear
* Oreturn Changed bits
*/
osbitset_t set( osbitset_t bits_to_set );
osbitset t set isr( osbitset t bits to set );
/** Get the events from the interrupt context
* @return Bit state
*/
osbitset ret t get isr();
osbitset_ret_t get();
```

Należy pamiętać, że w procedurach obsługi przerwań możemy używać jedynie metod z sufiksem **__isr**.

W systemie ISIX wektory przerwań mają inne nazwy niż w przypadku przykładów z biblioteki **LL**. W przypadku układów przerwań EXTI nazwy wektorów przerwań są następujące:

```
ISR_VECTOR(exti0_isr_vector);
ISR_VECTOR(exti1_isr_vector);
ISR_VECTOR(exti2_isr_vector);
ISR_VECTOR(exti3_isr_vector);
ISR_VECTOR(exti4_isr_vector);
//...
ISR_VECTOR(exti14_isr_vector);
ISR_VECTOR(exti14_isr_vector);
```

Należy pamiętać, że w przypadku deklaracji wektorów w języku C++ należy użyć konstrukcji **extern** "C", a funkcje wektorów przerwań powinny być zadeklarowane jako **void fun(void)**.

3. Instrukcja opracowania sprawozdania

- W sprawozdaniu umieścić kod źródłowy programów
- Opisać zasadę działania napisanych programów oraz sposób ich realizacji

- Podczas pisania kodu należy umieścić funkcje diagnostyczne dbprintf, a w sprawozdaniu załączyć logi z konsoli szeregowej z uruchomionych programów
- Odpowiedzieć na pytanie: W jakich zastosowaniach użycie mechanizmu mutex jest lepsze niż zastosowanie semaforów?
- Odpowiedzieć na pytanie: Do czego potrzebujemy systemów operacyjnych czasu rzeczywistego w mikrokontrolerach?

Literatura

- [1] STM32F411E-DISCOVERY kit user manual
- [2] STM32F411 reference manual
- [3] ISIX-RTOS API examples
- [4] Visual Studio Code keyboards shortcuts